

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

«...Ζούμε σε μια φυλακή μέσα στην φυλακή. Γύρω από το χώρο που βρίσκονται τα ειδικά κελιά σήκωσαν πανύψηλους μεταλλικούς τοίχους με πλέγμα από πάνω για να μην βλέπεις τίποτα. Αυτά τα στενόχωρα πηγάδια τα ονομάζουν προαύλια και στα οποία το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να περπατάς πάνω-κάτω στα λίγα μέτρα... Είκοσι τέσσερις ώρες σε απόλυτη απομόνωση και απραξία που δεν αλλάζει, τρίωρος προαυλισμός μου, μόνη μου (ή των πιο τυχερών δύο ή τριών μαζί). Νύχτα-μέρα σιωπή. Οι μόνοι ήχοι που ακούω είναι τα βήματα των φυλάκων και οι λίγες λέξεις τους όταν φέρνουν το φαγητό ή με καλούν για επισκεπτήριο... Τι σημαίνει ότι η δημοκρατία δεν εκδικείται;»

Αγγελική Σωτηροπούλου, από τα ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ της δημοκρατίας

Η δημοκρατία δεν εκδικείται, η δημοκρατία δεν βασανίζει, σημαίνει να κλείσουμε τα μάτια και να βουλώσουμε τ' αυτιά μας.

Τώρα που επιδεικνύει τα σιδεροδέσμια τρόπαια της: τους «αδίστακτους τρομοκράτες», τους φοβερούς «εγκληματίες». Τώρα που οι ανθρωποκυνηγοί των καναλιών δείχνουν τα δόντια τους και ορμούν σαν τους γύπες, που μυρίστηκαν αίμα. Τώρα που οι δρόμοι στρατοκρατούνται, η ρουφιανιά ξανάγινε εθνικό καθήκον και οι «μετανοημένοι» επιβραβεύονται.

Δεν μας ζητάνε «πολλά». Μόνο... να παραδειγματιστούμε. Να πιστέψουμε στη «δική μας» αστυνομία, στη «δική μας» δικαιοσύνη, να είμαστε «λίγο» ανεκτικοί. Και να ξεχάσουμε όσα ξέρουμε, γιατί το κράτος είναι εδώ. Και προγράφει. Και σημαδεύει το μυαλό των αιχμαλώτων του στα μπουντρούμια της δημοκρατίας, «κανονικά» ή «λευκά». Το μυαλό όλων μας. Πρώτα απ' όλα στο μυαλό.

Και ελέγχει. Ή μάλλον πολλές φορές για τους «άτυχους» πρώτα «εκπυρσοκροτούν» τα πιστόλια της και μετά τους ελέγχει.

Μόνο που οι «ατυχίες» είναι πολλές. Να δουλεύεις στα Ολυμπιακά έργα, στο Μετρό, στα κάτεργα της ναυπηγοεπισκευαστικής, να μην σου «πάει» το χακί, να είσαι λαθρεπιβάτης του ελληνικού παραδείσου και να πατάς μια νάρκη στα καλοφυλαγμένα σύνορα του, ή να πετιέσαι για μήνες σ' ένα κελί γιατί απλά δεν έχεις χαρτιά. Τόσο απλά. Χιλιάδες ζωές στ' αζητήτα. Χιλιάδες ζωές λεηλατημένες στ' όνομα της ασφάλειας, της νομιμότητας και της ευταξίας. Στ' όνομα της δημοκρατίας.

Μιας δημοκρατίας που δεν ζητάει «πολλά»...

Μόνο... να κλάψουμε για τους δικούς της νεκρούς από την «τρομοκρατία», τους δικούς μας βασανιστές, δολοφόνους και εκμεταλλευτές, ν' αποκηρύξουμε μετά βδελυγμίας τους «τρομοκράτες», να συνταχθούμε μαζί της στον «μακρόχρονο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Μόνο... να οραματιστούμε και εμείς το νέο δισκοπτήριο. Και να μείνουμε στο πλευρό των συμμάχων «μας», των νέων σταυροφόρων. Μόνο... να χειροκροτήσουμε τις νέες ανθρωποσφαγές στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στην Τσετσενία, και να επευφημήσουμε τα νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου γης.

Σ' αυτή τη δημοκρατία και σε κάθε άλλη δεν αξίζει να δώσουμε τίποτα.

Αντίθετα, αξίζει να είμαστε μ' όλους αυτούς τους ανθρώπους που δεν της χρωστάνε τίποτα. Που δεν σκύβουν το κεφάλι ή δεν θα το σκύψουν στο μέλλον, γιατί παραμένουν ανυπότακτοι. Μ' όλους αυτούς που πιστεύουν ότι δεν υπάρχουν βολικοί κρατούμενοι, «αθώοι» και «ένοχοι», που δεν θεωρούν ότι η διαφορετικότητα μπορεί να κάνει την αλληλεγγύη να μοιάζει με προνόμιο των τυχερών που ταυτίζονται με τις δικές τους απόψεις και πρακτικές. Αξίζει να είμαστε δίπλα σ' όλους αυτούς, που δεν θεωρούν την πολιτική ή κοινωνική βία, αυθόρμητη ή οργανωμένη, ατομική ή συλλογική, ένοπλη ή μη, παράλογη και εγκληματική και δεν ξεχνούν ότι δεν τρομοκρατήθηκαν ποτέ από την δράση της Ε.Ο. 17Ν.

Αξίζει ακόμα να είμαστε δίπλα σ' αυτούς που συμμετέχουν σε πορείες που «παρεκτρέπονται», και μετά συλλαμβάνονται στα σπίτια τους, επειδή το κράτος τούς είχε προγράψει.

Μ' όλους αυτούς που δεν θα σταματήσουν σε δρόμους και πλατείες, έξω από τις φυλακές, «κανονικές» ή «ειδικές», να φωνάζουν και ν' αγωνίζονται για

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ
ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ Ε.Ο. 17Ν
ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ «ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ» Ή «ΕΙΔΙΚΩΝ»**

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ @ΝΑΡΧΙΚΩΝ